

Sygn. akt VIII C 3592/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Gminy Ł. - Zarządu Lokali Miejskich w Ł.

przeciwko E. W.

o zapłatę 10.097,48 zł

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 497,90 zł (czteryście dziewięćdziesiąt siedem złotych i dziewięćdziesiąt groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt VIII C 3592/15

UZASADNIENIE

W dniu 17 sierpnia 2004 roku powód Gmina Ł. – Administracja (...) Ł. (...) w Ł. (obecnie Gmina Ł. – Zarząd Lokali Miejskich w Ł.), reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko pozwanej E. W. powództwo o zapłatę kwoty 10.097,48 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, iż pozwana na podstawie umowy najmu z dnia 27 marca 1995 roku jest najemcą lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w Ł. przy ul. (...). Zgodnie z warunkami umowy pozwana zobowiązana była do uiszczania czynszu do dnia 10-go każdego miesiąca. Pozwana nie wywiązuje się z tego obowiązku, wskutek czego na koniec miesiąca maja 2004 roku zadłużenie pozwanej wyniosło 10.097,48 zł, w tym 2.684,11 zł z tytułu odsetek. Pomimo wielokrotnych wezwań do zapłaty pozwana nie spłaciła przedmiotowego zadłużenia. **(pozew k. 3-6)**

W dniu 7 grudnia 2004 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (VIII Nc 2242/04). **(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 16)**

Pozwana, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, zaskarżyła powyższy nakaz zapłaty sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu pozwana wyjaśniła, iż nigdy nie była najemczynią

przedmiotowego lokalu, akcentując, że w dacie zawarcia umowy, z której powód wywodzi swoje roszczenie, miała 10 lat. **(sprzeciw k. 31-32)**

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa podtrzymała powództwo w całości. Wskazała, że pozwana wstąpiła w stosunek najmu po śmierci dotychczasowego najemcy M. O., o czym przesądza treść umowy z dnia 27 marca 1995 roku. Dodała, że w dacie zawarcia spornej umowy pozwana była wprawdzie małoletnia, to jednak działała przez swojego opiekuna prawnego w osobie B. O., ustanowionego w sprawie R-XI-N.-429/93. **(odpowiedź na sprzeciw k. 53-55)**

W toku dalszego postępowania stanowiska procesowe stron nie uległy zmianie, przy czym w piśmie procesowym z dnia 19 grudnia 2016 roku powód wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego grafologa na okoliczność złożenia podpisu na umowie najmu przedmiotowego lokalu mieszkalnego z dnia 27 marca 1995 roku. **(protokół rozprawy k. 138-143, k. 181-184, k. 203, pismo procesowe powoda k. 147-148)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana E. W. urodziła się w dniu (...). Pozwana od urodzenia była wychowana wyłącznie przez matkę i dziadków, z którymi zamieszkiwała w przedmiotowym lokalu nr (...) przy ul. (...) w Ł.. Lokal ten, mający charakter funkcyjny, był przyznany babce pozwanej M. O., która była zatrudniona jako gospodarz domu.

W dniu 23 września 2003 roku matka pozwanej zmarła. W tej dacie nie żyli już także dziadkowie pozwanej. **(zeznania świadka B. O. 00:07:09-00:42:00 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 24 marca 2017 roku kserokopia odpisu zupełnego aktu urodzenia k. 83-84, kserokopia odpisu skróconego aktu zgonu k. 85, okoliczności bezsporne)**

Pismem z dnia 11 października 2003 roku B. O., będąca matką chrzestną pozwanej, zwróciła się do Sądu Rejonowego w Łodzi z podaniem o przyznanie jej opieki nad małoletnią pozwaną, dla której wyraziła wolę być rodziną zastępczą. W dacie złożenia wniosku, o którym mowa wyżej, B. O. mieszkała w lokalu nr (...) przy ul. (...) w Ł..

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 1993 roku B. O. została ustanowiona opiekunem prawnym E. W..

Pismem z dnia 7 stycznia 1994 roku B. O. zwróciła się do Sądu Rejonowego w Łodzi z podaniem o udzielenie pomocy w uzyskaniu decyzji o przydziale lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w Ł.. Pismem z dnia 2 lutego 1994 roku poprzednik prawny powoda, odpowiadając na prośbę Sądu Rejonowego w Łodzi z dnia 18 stycznia 1994 roku dotyczącą przydziału dla B. O. przedmiotowego lokalu, poinformował o jej negatywnym rozpatrzeniu. **(zeznania świadka B. O. 00:10:59-01:18:49 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 18 listopada 2016 roku, kserokopia podania k. 81-82, k. 84, kserokopia sprawozdania z wywiadu środowiskowego k. 88-89, kserokopia pisma k. 98, k. 99, okoliczności bezsporne)**

Pomimo otrzymania decyzji odmownej B. O. wraz ze swoją rodziną oraz pozwaną wprowadziła się do spornego lokalu. **(zeznania świadka B. O. 00:10:59-01:18:49 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 18 listopada 2016 roku, 00:07:09-00:42:00 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 24 marca 2017 roku)**

W piśmie z dnia 19 września 1995 roku B. O. wniosła o rozwiązanie rodziny zastępczej nad małoletnią E. W., uzasadniając wniosek ciężką sytuacją życiową, w której się znalazła. Jednocześnie wniosek o ustanowienie rodziny zastępczej nad pozwaną złożyli E. i I. małżonkowie W..

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 1995 roku Sąd Rejonowy w Łodzi ustanowił dla pozwanej rodzinę zastępczą w osobach E. i I. małżonków W.. Następnie, postanowieniem z dnia 24 czerwca 1996 roku, E. i I. małżonkowie W. zostali powołani na opiekunów prawnych E. W.. **(kserokopia wniosku k. 109, k. 110, kserokopia postanowienia k. 124, k. 126, okoliczności bezsporne)**

W 1996 roku pozwana zamieszkała ze swoimi nowymi opiekunami prawnymi w lokalu nr (...) przy ul. (...) w Ł.. Od tego czasu nie przebywała już w spornym lokalu. **(zeznania świadka B. O. 00:10:59-01:18:49 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 18 listopada 2016 roku, 00:07:09-00:42:00 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 24 marca 2017 roku)**

Wyrokiem z dnia 6 lipca 1994 roku Sąd Rejonowy w Łodzi oddalił powództwo małoletniej E. W., reprezentowanej przez B. O., przeciwko poprzednikowi prawnemu powoda o ustalenie wstąpienia w stosunek najmu lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...). **(z akt sprawy III C 4587/94: wyrok z dnia 6 lipca 1994 roku).**

W dniu 27 marca 1995 roku poprzednik prawny powoda, działając jako wynajmujący, sporządził umowę najmu dotyczącą lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w Ł. przy ul. (...). W umowie jako najemcę wskazano (...). Umowa miała być zawarta na czas nieoznaczony, upoważniała najemcę do korzystania z opisanego lokalu w zamian za opłacanie czynszu. Na dzień zawarcia umowy czynsz ten wynosił 23,41 zł miesięcznie i podlegał zapłacie z góry do 10-go dnia każdego miesiąca.

Pod przedmiotową umową, w pozycji „najemca” widnieje podpis o brzmieniu (...). Podpis, o którym mowa wyżej, nie został nakreślony przez B. O. (która była wówczas opiekunem prawnym pozwanej) **(umowa najmu k. 9-9v., pisemna opinia biegłego sądowego k. 188-192).**

W wystawionym w dniu 11 grudnia 2003 roku wezwaniu do zapłaty poprzednik prawny powoda wskazał, że zadłużenie lokalu nr (...) przy ul. (...) w Ł. wynosi łącznie 8.345,33 zł. **(wezwanie do zapłaty k. 10)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił częściowo jako bezsporny, a w pozostałym zakresie na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął ponadto zeznania świadka B. O. oraz opinię biegłego sądowego z zakresu ekspertyzy pisma R. H.. Oceniając pisemną opinię biegłego sądowego Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta była bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniające budzące wątpliwości kwestie. Wydając opinię biegły oparł się na zgromadzonym w aktach sprawy materiale dowodowym, w tym na wzorach podpisów B. O. pochodzenia bezwplywowego. Po wydaniu opinii przez biegłego żadna ze stron nie kwestionowała jej treści oraz nie wносиła do niej jakichkolwiek zarzutów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powód nie wykazał (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.), że łączy go z pozwaną E. W. jakikolwiek stosunek prawny mogący uzasadniać żądanie pozwu, w szczególności nie wykazał, by pozwana była stroną umowy najmu lokalu mieszkalnego z dnia 27 marca 1995 roku. Wprawdzie powód załączył do akt sprawy kopię przedmiotowej umowy, w której jako najemca została wskazana pozwana, zaś pod umową widnieje podpis (...), który w ocenie powoda został złożony przez ówczesnego opiekuna prawnego pozwanej B. O., to jednak pozwana w toku postępowania konsekwentnie kwestionowała, aby wiązał ją z powodem stosunek najmu, z kolei B. O. jednoznacznie zaprzeczyła, aby podpis, o którym mowa wyżej, był jej autorstwa.

Wnioskowany przez powoda biegły z zakresu ekspertyzy pisma dokonując ustaleń w powyższym zakresie porównał podpis o wskazanym brzmieniu umieszczony w treści przedmiotowej umowy z rękopisami nakreślonymi przez B. O., w tym podpisami świadka o charakterze bezwplywowym, a więc nakreślonymi swobodnie, w naturalnym dla świadka tempie motorycznym, nie skażonymi zamierzonymi wolicjonalnie odchyleniami. Z badanych podpisów biegły wyodrębnił najbardziej dystynktywne cechy identyfikacyjne, które następnie zestawił ze sobą i poddał analizie. W wyniku jej przeprowadzenia biegły stwierdził w badanych grupach podpisów znaczne różnice grafizmu. W konkluzji biegły uznał, że podpisu o brzmieniu (...) figurującego w pozycji (...), pod umową najmu z dnia 27 marca 1995 roku, nie nakreśliła B. O..

W konsekwencji należało uznać, iż powód nie udowodnił legitymacji procesowej biernej pozwanej. Godzi się przypomnieć, że w dacie zawierania przez poprzednika prawnego powoda spornej umowy pozwana miała zaledwie 10 lat, a więc co oczywiste, nie mogła sygnować umowy własnym podpisem. Poza sporem pozostaje również, że jedyną osobą, która mogła skutecznie zawrzeć w imieniu pozwanej umowę najmu, był jej opiekun prawny B. O.. Wprawdzie świadek ta przyznała w toku przesłuchania, że przez okres kilku lat zamieszkiwała w spornym lokalu wraz z pozwaną, to jednak z samego tego faktu – wobec wykazania, że B. O. nie podpisała umowy najmu – nie można wywodzić zasadności żądania powoda. Znamienne są przy tym deponycje świadka, która przyznała „lokal na Kruczej zaspokajał potrzeby mieszkaniowe moje i dwójki moich dzieci” (00:23:22 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 24 marca 2017 roku). W sprawie nie wykazano także, aby pozwana w jakikolwiek sposób wstąpiła w stosunek najmu z powodem, wręcz przeciwnie ze zgromadzonych w sprawie dowodów – z wyroku wydanego w sprawie III C 487/94 – jednoznacznie wynika, że powództwo w powyższym zakresie zostało przez Sąd oddalone. Nie można przy tym tracić z pola widzenia okoliczności, że powód w pozwie wprost powiązał dochodzone w sprawie roszczenie z umową najmu z dnia 27 marca 1995 roku.

Z powyższych względów Sąd uznał, że pozwana E. W. nie jest biernie legitymowana do występowania w przedmiotowej sprawie, czego konsekwencją musiało być oddalenie powództwa w całości.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy, na podstawie art. 98 k.p.c. Jej zastosowanie jest uzasadnione faktem, że żądanie powoda zostało oddalone w całości.

Powód przegrał spór, a zatem winien zwrócić pozwanej koszty niezbędne do celowej obrony jej praw w kwocie 2.417 zł, na które złożyło się wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika pozwanej w kwocie 2.400 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 467,90 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

ZARZĄDZENIE

Doręczyć odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia pełnomocnikowi powoda.

Sędzia SR Anna Bielecka-Gąszcz